

Messenger

CURIERUL MISSIONAR

„CÂT DE FRUMOASE SUNT PICIOARELE

CELOR CE BINEVESTESC CELE BUNE”

Anul XVIII.

CELOR CE BINEVESTESC PACE.

No. 1.

CUPRINS

- Fiți desăvârșiți!
- Liga câștigării de suflete
- Lucrarea medicală și Adventiștii
- Cercul părinților
- Se poate îndrepta un om?
- Isus al meu
- Ecouri din Campania de Toamnă 1937
- Studii din cartea lui Daniel
- Două greșeli cari trebuie evitate
- Cercul Tabita din Comunitatea Piatra Neamț
- O salvare minunată
- Programul pentru ora misionară din luna Ianuarie 1938
- Planuri pentru viitor
- Pregătirea pentru viitor
- Comunitatea un centru de educație
- Un program de educație
- Cincisprezece minute misionare
- Glasul unui suflet trezit
- Ecoul „Ligii câștigării de suflete”
- Pagina gospodarului
- Câteva sfaturi către bunul gospodar, pe luna Ianuarie
- Progres prin persecuție
- Adormiți în Hristos
- Anunțuri
- Diverse

Fiți desăvârșiți!

Venirea Domnului Hristos pe pământ a avut și scopul de a face ispășire pentru noi oamenii, dar și acela de a duce neamul omenesc la desăvârșire.

Domnul Hristos este și Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatele dinaintea ale lumii dar și pe acelea viitoare. Intruparea Lui în corp omenesc a adus virtutea Lui dumnezeiască între noi oamenii și toți ne putem folosi de ea pentru a ajunge la desăvârșire. Arătarea Lui între oameni a făcut să fugă din locurile unde El Se găsea: boala și suferința, decăderea și mizeria. Leproșii erau curățiți, surzii auzeau, orbii vedeau, paralizicii săreau ca cerbul, iar săracilor li se binevestea Evanghelia. Dar în același timp sburau și patimile josnice. Păcatul fugea din fața mâinii Lui în care era un biciu de frânghie. Avariția, hoția, înșelăciunea, adulterul, lenevia, mânia, ura,uciderea, blestemul, vorbirile de rău, toate se topeau ca norul sub căldura soarelui. Oamenii se simțeau și muștrați pentru păcatele lor dar și ajutați să trăiască o viață nouă.

Suntem chemați la desăvârșire. Religia Domnului Hristos nu ne chiamă la o viață de ticăloșire, ci la o viață morală înnoită.

Fiți desăvârșiți cum și Tatăl vostru este desăvârșit.

Apostolul Pavel simțea datoria aceasta zăcând asupra lui. „Frați-

loi”, zicea el, „fac un singur lucru: uitând ce este în urma mea, și aruncându-mă spre ce este înainte, alerg spre țintă, pentru premiul chemării cerești a lui Dumnezeu, în Hristos Isus. Gândul acesta să ne însuflețească pe toți, cari suntem desăvârșiți”. Fil. 3, 13—15. El vroia să ajungă la desăvârșirea care este în Hristos. Același lucru se străduia să-l facă pentru toți cei încredințați păstoririi lui. „Sunt gelos de voi”, scria el, „cu o gelozie după voia lui Dumnezeu, pentru că v’am logodit cu un bărbat, ca să vă înfățișez înaintea lui Hristos ca pe o fecioară curată”. 2 Cor. 11, 2. În această privință el urma pilda Domnului Hristos care „S’a dat pe Sine pentru ea, ca s’o sfințească, . . . ca să înfățișeze înaintea Lui această Biserică slăvită, fără pată, fără sbârcitură sau altceva de felul acesta, ci sfântă și fără prihană”. Efes. 5, 25—27.

O astfel de biserică poate și Domnul să folosească pentru vremuri ca acestea în cari creștinismul este cunoscut numai ca un nume. Cei mai mulți oameni nu cunosc puterea care duce la desăvârșire a creștinismului. Avem nevoie de puterile înnoitoare ale Creștinismului. Pentru aceasta ne trebuie legătură nemijlocită cu Acela care este Capul Bisericii, Isus Hristos. El este tot așa gata să fie în mijlocul oamenilor astăzi, cum

a fost și pe timpuri, și să dea putere celui care vrea să fie desăvârșit.

„Moravurile pe cari le susține Evanghelia nu recunosc altă măsură decât desăvârșirea gândului lui Dumnezeu și a voinței lui Dumnezeu. Toate însușirile bune

de caracter sălășluiesc în Dumnezeu ca un tot desăvârșit și armonios. Oricine primește pe Hristos ca Mântuitor al său personal are privilegiul să aibă aceste însușiri. Aceasta este știința sfințeniei” — „Mărturii”, Vol. 7, p. 276.

D. Florea

Liga câștigării de suflete

Una dintre cele mai importante recomandări date de Comitetul de Toamnă a fost cu privire la chestiunea câștigării de suflete. Recomandarea este următoare:

„**Deoarece**, Grabnica vestire a soliei advente în toată lumea în această generație depinde în mare măsură de conlucrarea activă și înțeleaptă a membrilor Comunității noastre într'un efort de câștigare de suflete, bine organizat,

„**Recomandăm**, 1. Ca fiecare credincios să fie încurajat să se alăture „Ligii câștigării de suflete”, ținând o listă de rugăciune, și prin eforturi personale, câștigătoare de suflete, să caute să câștige cel puțin un suflet pentru Hristos înainte de încheierea anului 1938.

„2. Ca să apelăm la predicatorii noștri să dea ajutor la punerea în mișcare a forțelor noastre laice pentru ajungerea acestei frumoase ținte”.

Dacă această recomandare este luată la inimă în chip serios de către toți membrii noștri, și ținta pusă este atinsă, rezultatele vor fi cu adevărat minunate. Fiecare credincios sincer trebuie să ia aceasta la inimă și să caute s'o aducă la îndeplinire.

Câștigarea de suflete pentru împărăția lui Dumnezeu este cea dintâi răspundere a bisericii. Isus veni în lumea aceasta ca să caute să mântuiască ce era pierdut. Această lucrare a fost incredințată urmașilor Săi când El S'a înălțat la cer, după cum se învederează din următoarele texte:

„Pentru că Fiul omului a venit să caute și să mântuiască ce era pierdut”. Luca 19, 10.

„Cum M'ai trimis Tu pe Mine în lume, așa i-am trimis și Eu pe ei în lume”. Ioan 17, 18.

Lucrarea personală este una din cele mai cu succes pentru câștigarea de suflete. Fiecare credincios poate să fie un lucrător personal. Unii au mai mult talent decât alții, sau poate ocazii mai favorabile pentru lucrarea personală. Dar fiecare poate să facă ceva. Există ceva talent, ceva îndemănare în oricine, și o ocazie oarecare se prezintă oricui. Scopul real al acestei recomandări este de a desvolta acest talent și de a ajuta fiecăruia să descopere ocazia pentru câștigarea de suflete în mod personal.

Este un lucru surprinzător ce pot să facă până și cei mai umili când simt o povară pentru mântuirea sufletelor. Într'unul din câmpurile noastre misionare am

Pentru a găsi și a scoate din pământ comori ascunse, minerul nu pregetă și nu se dă înapoi dela nicio muncă oricât de obositoare. Iată un exemplu potrivit în ce privește străduința noastră în vederea vestirii către alții a căii de mântuire prin Isus.

întâlnit pe un frate care părea cu totul nepregătit a deține vreo slujbă în școala noastră de Sabat sau în Comunitate; cu toate acestea era un bărbat serios, simțind o povară pentru suflete. Intrarea în capelă se făcea direct din strada principală, care era foarte populată. Fratele acesta își lua locul în stradă la ușa adunării în timpul serviciului divin, saluta pe trecători și îi invita la adunare. De multe ori însoțea pe oameni în adunare, și le procura locuri. El a avut bucuria să vadă cum unii din aceștia au fost câștigați pentru soție. El avea destul talent ca să invite pe oameni să ia parte la adunări. Nu putea să-i învețe, dar deveni un instrument în scopul mântuirii, pentru multe suflete.

Pot să facă și alții ce a făcut acest frate, poate nu în același chip sau cu aceeași metodă. Dar Domnul va deschide căi și mijloace potrivit cu talentele și deștinicia sa, prin cari fiecare poate să facă lucrare de câștigare de suflete.

Isus a fost un lucrător personal. Vorbirea Sa despre nașterea din nou (Ioan 3) a fost ținută numai unuia singur. El găsi pe Zacheu într'un copac pe marginea drumului. Găsi pe femeia samariteancă în timp ce stătea lângă fântână. El pândea necontenit ocaziile de a predica, învăța și a face lucrare personală pentru câștigarea de suflete.

Vieța și lucrarea Sa sunt un exemplu pentru fiecare dintre urmașii Săi. El alese pe umili pescari de demult spre a face din ei pescari de oameni. Astăzi El chiamă încă bărbați și femei ca să-I slujească și să lucreze cu El și pentru El la mântuirea păcătoșilor. Adresez un apel stăruitor fiecărui credincios ca să se alăture din toată inima „Ligii câștigării de suflete”. Această lucrare nu se poate înlocui cu nicio altă lucrare. Este răspunderea fiecărui membru de a se angaja în această binecuvântată lucrare de a salva bărbați și femei pentru împărăția lui Dumnezeu.

J. L. McElhany

Lucrarea medicală și Adventiștii

Adventiștii au o solie ce face ocolul lumii. Noi nu suntem fanatici. Noi vorbim inimii, capului și corpului. Isus zice: „Fiule, dă-Mi inima ta”. Prov. 23, 26. El mai face apel și la „înnoirea minții”. Rom. 12, 2. Dar El dorește corpul ca templu al Său. „Nu știți că voi sunteți templul lui Dumnezeu, și că Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi? Dacă nimicește cineva templul lui Dumnezeu, pe acela îl va nimici Dumnezeu; căci Templul lui Dumnezeu este sfânt: și așa sunteți voi”. 1 Cor. 3, 16. 17. De aceea noi avem o solie înțreită cu o însemnătate îndoită.

Comunitatea lui Dumnezeu se luptă cu păcatul, „cu duhurile răutății cari sunt în locurile de sus”. Efes. 6, 12. De aceea „armele cu cari ne luptăm noi, nu sunt supuse firii pământeste, ci sunt puternice, întărite de Dumnezeu, ca să surpe întăriturile”. 2 Cor. 10, 4. Sabia armăturii noastre este Cuvântul lui Dumnezeu. Ebr. 4, 12. Dar mâna dreaptă care strânge această sabie este lucrarea medicală.

„Mereu și mereu mi s'a arătat că lucrarea medicală misionară trebuie să aibă aceeași legătură cu lucrarea întreitii solii îngerești, după cum brațul și mâna au cu corpul. Sub călăuzirea Conducătorului cresc ele lucrează în unire în pregătirea drumului pentru venirea lui Hristos. Brațul cel drept al corpului adevărului trebuie să fie mereu activ, mereu la lucru, și Dumnezeu îl va întări. Dar el nu este făcut ca să fie corp. Amândoi au lucrarea hotărâtă lor, și fiecare din ei va suferi o mare pierdere dacă unul lucrează independent de celălalt”. — „Servicii Creștine”, p. 134.

În România noi am lucrat numai cu mâna stângă. Mâna dreaptă nu a fost folosită deloc. Dar așa după cum am spus, trebuie să o folosim. „Este o solie care privește reforma sanitară și care tre-

bue dusă în fiecare Comunitate. Este o lucrare de făcut în fiecare școală. Niciunui conducător și niciunui învățător nu trebuie încredințată educarea tinerilor, până ce ei nu au o cunoștință practică asupra acestui subiect. Unii s'au simțit liberi să critice, să pună la discuție și să socotească a fi greșite principiile reformei sanitare pe cari ei le cunoșteau așa de puțin prin practică. Ei ar trebui să stea umăr la umăr, și inimă la inimă cu aceia cari lucrează în primele linii”. — „Mărturii”, Vol. 6, p. 370.

„Lucrarea medicală misionară trebuie să fie o parte a lucrării fiecărei Comunități din țara noastră.

„Noi am ajuns în așa timpuri când fiecare membru trebuie să facă lucrare medicală misionară.

„Lucrarea de reformă sanitară este unul din mijloacele Domnului pentru ușurarea suferințelor din lumea noastră și pentru curățirea Comunității Sale. Ea învață pe oameni că ei pot lucra ca mână de ajutor a Domnului, prin lucrarea împreună cu Maestrul în restabilirea sănătății fizice și spirituale. O astfel de lucrare poartă semnătura cerului, și va deschide ușile pentru intrarea altor adevăruri prețioase. Este loc destul pentru toți cari vor să facă această lucrare cu pricepere”. — „Servicii Creștine”, p. 136.

Noi trebuie să educăm pe membrii noștri să ia parte în această lucrare. Ea formează o mare îndatorire, și este o parte din lucrarea noastră, iar presbiterii și predicatorii trebuie să conlucreze în străduința de a vedea pe toți membrii că de acum înainte folosesc brațul drept.

Recomandați revista „Sfetnicul Vieții”, atât de bogată în sfaturi și îndrumări medicale în legătură cu reforma sanitară, și stăruiiți ca fiecare membru să fie abonat la

ea. Profitați de avantajul ce-l mai aveți până la 31 Ianuarie 1938 și comandați grupul de familii cu 96 lei, în care se găsește și prețioasa revistă „Sfetnicul Vieții”.

părinților

În anul 1938, Cercul Părinților va ajunge să funcționeze în toate Comunitățile noastre.

Pentru strângerea legăturilor de familie și pentru îndrumarea tineretului în căile Domnului, acest Cerc este de o valoare neprețuită. Poate unii nu-i înțeleg pe deplin rostul, dar va veni curând timpul ca toate Comunitățile noastre să-l dorească și să-l prețuiască, așa cum este prețuit în București și ori unde Cercul Părinților este bine condus.

În anul 1938, lucrarea aceasta va fi raportată pe câmpuri de către frații predicatori. Ii rugăm să dea atenția cuvenită acestor Cercuri ale Părinților, organizându-le în fiecare Comunitate. Pentru luna Ianuarie 1938 — n'am alcătuit un program special, dar ora se va ține, împlinindu-se programele cele vechi, acolo unde au rămas în urmă, și luând timp pentru povestirea experiențelor și rugăciune.

Înainte, în numele și în puterea Domnului, pentru viață creștină în familiile noastre, pentru pacea și binecuvântarea căminurilor noastre!

Victor Diaconescu
Secretar la Educație

INCA 31 ZILE

Cu 96 lei aveți avantajul a face 3 abonamente: Semnele Timpului, Sfetnicul Vieții și Amicul Tinerimii.

Se poate îndrepta un om?

De multe ori în mijlocul credincioșilor se pune întrebarea aceasta: Văd că personal greșesc și la fel se întâmplă cu semenii lor. Cu strășnicie fiecare stăruiește să se păstreze Biserica în curățenie și se poate ca în felul acesta amintirea greșelilor unei persoane să facă pe unul sau pe altul să ceară ca o anumită persoană despre care se știe că a greșit cândva să fie păstrată sub veșnică acuzație.

De felul în care Dumnezeu a lucrat cu un anumit bărbat care a jucat un rol însemnat în Istoria Bisericii lui Dumnezeu, am fost lovit în timpul cercetării Sfințelor Scripturi. Și îmi îngădui să însemnez aci lucrurile cari m'au impresionat.

Am întâlnit pe Aaron în Istoria sacră, că pe un bărbat chemat de Dumnezeu la o lucrare însemnată. El avea rolul de vorbitor, de expunător al cerințelor viului Dumnezeu într'un moment de cea mai mare însemnatate. El trebuia să însoțească pe servul lui Dumnezeu Moise la curtea lui Faraon în Egipt și să facă cereri de o gravă însemnatate atât pentru Izrailiți, cât și pentru Egipteni. Intreaga viață a societății egiptene și izraelite trebuia să fie schimbată în urma ascultării sau neascultării de cerințele lui Dumnezeu. Dumnezeu a însoțit lucrarea lor prin semne și prin minuni. Succes spaimântător a urmat tuturor străduințelor acestor doi bărbați chemați și folosiți de Dumnezeu. Liberarea din Egipt s'a făcut.

Rolul însemnat al lui Aaron s'a păstrat și mai departe.

Despre acest distins bărbat inspirat profetic ne spune că era un om „cu vorbirea plăcută și cu purtare demnă” care știa să câștige simpatia poporului și care făcea impresia că este blând și răbdător. El se dovedise ca un om lipsit de tărie, de hotărâre și de curaj, un om care prețuia mai mult favoarea poporului și siguranța lui personală decât onoarea

lui Dumnezeu. Aceasta s'a dovedit cu prilejul facerii chipului de aur în timpul lipsei lui Moise care era sus pe munte pentru a primi tablele legii dela Dumnezeu. „Caracterul moale al lui Aaron și dorința lui, de a fi plăcut, îi orbise ochii față de mărimea crimei pe care o îngăduia. Purtarea lui, a cărei influență a dus pe Izrail la păcat, a costat viața a mii de oameni”. Pentru motivul acesta el putea să fie socotit pe bună dreptate ca fiind vinovatul cel mai mare.

Anii au trecut și în conclucarea cu Moise, Aaron a făcut și el noi experiențe. În cele din urmă Aaron a fost chemat de Dumnezeu să îndeplinească marea slujbă de mare preot, care să facă expiere pentru poporul său, să poarte grija lui Izrail pe inima și pe umerii săi, cu prețul vieții sale să se înfățișeze înaintea lui Dumnezeu cu sângele ispășirii, singur să stea în fața Măririi înfricoșătoare a dreptului Dumnezeu.

Nu am găsit în raportul biblic că Moise s'ar fi exprimat înaintea

lui Dumnezeu că Aaron nu este vrednic de marea răspundere care i se da. Cu siguranță Moise a zis că dacă Dumnezeu l-a găsit vrednic de răspunderea aceea, nu el era cel care să se socotească mai înțelept decât Dumnezeu.

Faptele lui Aaron ca mare preot au și arătat că el se schimbă. Moise a arătat ce lucrare avea să îndeplinească Aaron și fiii lui. „Moise a zis: „Să faceți ce a poruncit Domnul; și vi se va arăta slava Domnului”. Lev. 9, 6. Aaron și fiii lui au făcut întocmai. Apoi a binecuvântat poporul. „Moise și Aaron au intrat în cortul întâlnirii. Când au ieșit din el, au binecuvântat poporul. Și slava Domnului s'a arătat întregului popor. Un foc a ieșit dinaintea Domnului, și a mistuit pe altar arderea de tot și grăsimile. Tot poporul a văzut lucrul acesta; au scos strigăte de bucurie, și s'au aruncat cu fața la pământ”. Vers. 23, 24. Aaron ajunsese să se lase în totul condus de Dumnezeu și Dumnezeu a arătat că îl aprobă și e cu el prin aceea că a arătat slava Sa înaintea întregului popor.

Nu numai atât, dar Aaron a ajuns să nu mai fie stăpânit de sentimentalism. Doi din fiii lui „și-au luat fiecare cădelnița, au pus foc în ea, și au pus tămâie pe foc; au adus astfel înaintea Domnului foc străin, lucru pe care El nu li-l poruncise”. Lev. 10, 1. Se repeta acum în fiii lui ceea ce el însuși făcuse mai de mult când trăsesese poporul la păcatul idolatriei. „Atunci a ieșit un foc dinaintea Domnului, i-a mistuit și au murit înaintea Domnului. Moise a zis lui Aaron: „Aceasta este ce a spus Domnul, când a zis: „Voiu fi sfințit de cei ce se apropie de Mine, și voiu fi proslăvit în fața întregului popor”. Vers. 2, 3. Moise i-a arătat cât de mare trebuia să fie sfințenia celor cari se apropie de Dumnezeu și cari trebuie să-L reprezinte înaintea întregului popor. Multe gânduri poarte că

ISUS AL MEU

*Isuse blând și iubitor
Ce pentru mine-ai suferit,
Te rog să-mi vii în ajutor
Când strig cu sufletu-mi mâhnit.*

*O, vino cât mai grabnic deci,
Nu mă lăsa fără speranță,
Făr' Tine sunt pierdut pe veci.
Ajută-mă, și dă-mi Tu viață.*

*Ajută-mă, o scump Părinte
Să simt iubirea Ta de Tată,
Și fă-mă ca de-aci înainte
Să Te urmez în viața toată.*

*Și fă din mine-un fiu al Tău
Ascultător și ncrezător;
Prin harul cel nespum al Tău,
Mă-ajută! Scump Mântuitor!*

Fl. Vânătoru

au trecut prin mintea lui Aaron, dar gura lui nu a rostit niciun cuvânt: „Aaron a tăcut”. Acela care pe vremuri căutase ca prin iscusința cuvintelor lui istețe și prin logica lui iscusită să se arate pe sine ca pe un om foarte cumsecade și vițelul de aur ca pe o minune, acum tăcea. El a înțeles că păcatul nu se acopere cu scuze, ci cu sânge.

El reprezenta de astă dată numai interesele lui Dumnezeu și ale împărăției Lui: Aaron a ascultat de cuvintele fratelui său Moise care i-a zis lui și fiilor lui: „Să nu vă rupeți hainele, ca nu cumva să muriți, și să Se mână Domnul împotriva întregii adunări. Lăsați pe frații voștri, pe toată casa lui Izrail, să plângă arderea care a venit dela Domnul. Voi să nu ieșiți din ușa cortului întâlnirii, ca să nu muriți; căci untelemnul ungerii Domnului este peste voi”. **Ei au făcut cum zise Moise**“. Vers. 6. 7. Pentru Aaron a venit examenul și el l-a trecut cu bine. Împărăția lui Dumnezeu și dreptatea ei au fost puse mai presus de orice.

Dumnezeu nu în zadar a onorat pe Aaron, el învățase să fie vrednic de o astfel de chemare.

Sub conducerea lui Dumnezeu și sub puterea Lui, prin continuă legătură cu El și cu principiile Lui, omul poate trece la o stare mai aleasă și să fie schimbat, așa încât Dumnezeu să-l poată folosi pentru cele mai de seamă răspunderi.

D. Florea

Te-ai abonat la grupul de familie?

Dacă încă nu, atunci e timpul să te grăbești căci doar până la 31 Ianuarie mai poți beneficia de reducerea ce s'a făcut, ca adică să poți primi trei abonamente: Semnele Timpului, Sfetnicul Vieții și Amicul Tinerimii, numai cu 96 lei.

Dela 1 Februarie incolo va trebui să plătești 192 lei. Grăbește deci și te abonează acum când te costă numai 96 lei.

Comunitatea Moinești, Bacău, care într'un timp foarte scurt și-a încheiat cu mult succes lucrarea în Campania de Toamnă.

Ecouri din Campania de Toamnă 1937

„Cu Dumnezeu vom face isprăvi mari”.

Așa a spus pe vremuri Psalmistul David și împreună cu el poate spune și mica Comunitate din Noua Suliță basarabeană, care în Campania de Toamnă din anul acesta a făcut o experiență minunată asemănătoare cu a lui David.

În Sabatul din 7 August am început lucrarea. Ca și David, ne-am încrezut în Domnul și am înaintat în numele Lui. Fiecare din cei 18 luptători și-a ales „pietricele” potrivite lui din grămada de 185, căci atâtea reviste comandasem. După ce toți ne-am luat destule „pietricele”, potrivite fiecăruia, ne-am încredințat în mâna Domnului, am înălțat rugăciuni fierbinți spre a primi binecuvântare și curaj. Încă fredonând cântarea „Înainte sus la luptă”, am plecat fiecare cu ținta ca în două săptămâni să câștigăm biruința.

Chiar a doua zi a început să se lucreze de zor și să se arunce „pietricele”. În cursul zilei lupta era în toi și se întetise, iar „pie-

tricelele” se împutinase așa de mult, încât ne temeam că nu mai avem cu ce lupta. Când am văzut că luptătorii sunt plini de curaj ne-am hotărât să terminăm lupta, câștigând biruința în Sabatul dela 14 August. Zis și făcut. Domnul ne-a ajutat ca în acest Sabat de consacrare, în loc să culegem de abia pietricelele din pârâu, noi cântam cântarea de biruință. Enthusiasmul creștea însă mereu și mai ales după executarea programului din Curierul Misionar, luptătorii se înflăcărară foarte mult, dorind să continue lupta. Am ridicat ținta. Dar revistele se terminase. Atunci am recurs la alt mijloc spre a putea ajunge noua țintă propusă, anume să întreținem lucrarea evanghelică 1 minut și un sfert. Aceasta hotărîndu-se, în puțină vreme, ținta a fost ajunsă iar noi am trimis ca trofeu al biruinței modesta sumă de 2600 lei. Pentru toate acestea înălțăm laudă Domnului Hristos, care tot timpul luptei a fost lângă noi încurajându-ne.

K. Melnic

Studii din cartea lui Daniel

Introducere în capitolul 11

Era în anul 534 î. Hr., al treilea an al domniei lui Cir, când Daniel a primit remarcabila viziune de lângă râul Hidechel. Aceasta era cu patru ani mai târziu dela tălcuirea celor șaptezeci de săptămâni din capitolul 9. Daniel era în vârstă de 90 de ani. Deși așa de multe scene ale viitorului fusese deschise înaintea lui, totuși profetul căută după multă lumină asupra evenimentelor cari aveau să vină. Spre a putea înțelege mai bine descoperirile Inspirației, el se consacra rugăciunii și postului. Cu privire la lucrul acesta îl scrie:

„În vremea aceea, eu, Daniel, trei săptămâni am fost în jale. N'am mâncat deloc bucate alese, nu mi-a intrat în gură nici carne, nici vin, și nici nu m'am auzit deloc, până s'au împlinit cele trei săptămâni”. Dan. 10, 2, 3.

Ca răspuns al rugăciunii serioase a profetului, îngerul Gabriel apărui în fața lui Daniel și îl asigură că rugăciunile sale au fost auzite. El zise:

„Daniele, om prea iubit și scump, fii cu luare aminte la cuvintele pe cari îți le voi spune acum, și stai în picioare în locul unde ești; căci acum sunt trimis la tine! După ce mi-a vorbit astfel am stătut în picioare tremurând. El mi-a zis: „Daniele, nu te teme de nimic! Căci cuvintele tale au fost ascultate din cea dintâi zi, când ți-ai pus inima ca să înțelegi, și să te smeriști înaintea Dumnezeului tău, și tocmai din pricina cuvintelor tale vin eu acum!... Dar vreau să-ți fac cunoscut ce este în cartea adevărului. Nimeni nu mă ajută împotriva acestora, afară de voevodul vostru, Mihail!”. Vers. 11, 12, 21.

Este un fapt minunat ca omul Daniel să fie luat în unicul sfat al profetului înger Gabriel și Mihail, care este Hristos. Iuda 9; 1 Tes. 4, 16. Și este un privilegiu mult mai minunat ca biserica celor rămași să ia parte la sfaturile profetice ale acestor trei la râul Hidechel. Cât ar trebui să prețuiască poporul celor rămași adevărurile descoperite în această importantă revelație!

Gândiți-vă cât de cuprinzătoare este această profeție! Incepe cu împărăția Persani; descrie evenimentele domniei lui Alexandru și urmașilor săi; înfățișează ridicarea imperiului Roman, notând luptele mai de seamă ale acelei vechi monarhii; prezice întemeierea papalității, precum și faptele sfinților persecutați de

ea; zugrăvește cu precizie evenimentele cari se îngrămădesc în timpul sfârșitului; și, în cele din urmă, această profeție gradează evenimentele istoriei omenesti cu o descriere a timpului de strămtorare, învierea parțială și finala liberare a poporului lui Dumnezeu. Ce păcat că nu se consacră mai mult timp și studiu pentru această importantă parte a cărții lui Daniel! Desigur că Domnul a făcut cunoscut poporului Său aceste pietre kilometrice din drumul istoriei, în mersul ei către liberarea finală și sfârșitul domniei păcatului!

O nouă profeție este dată aci

În capitolul al unsprezecelea este prezentată lui Daniel o nouă profeție literală. Putem foarte bine să desmințim ideea că îngerul dă aci o explicație mai departe a capitolului opt; pentru că profeția aceea a fost pe deplin explicată. Ba încă mai mult, cinci ani s'au scurs între viziunea din capitolul al 8-lea și aceea din capitolul al 11-lea. Ar părea într'adevăr ciudat ca îngerul Gabriel să aștepte atâția ani, fără niciun motiv aparent pentru o astfel de întârziere, înainte de a completa explicarea viziunii a cărei tălcuire a fost deja prezentată. Faptul este că s'a dat o nouă profeție literală, după cum se va vedea din următoarele:

„În anul al treilea al domniei lui Cir, împăratul Persiei, s'a descoperit un cuvânt (ebreește *dabar*, *cuvânt*) lui Daniel numit Belșatar. Cuvântul acesta, care este adevărat, vestește o mare nenorocire. El a fost cu luare aminte la cuvântul acesta, și a priceput vedenia”. Dan. 10, 1.

„Eu, Daniel, am văzut singur vedenia. . . . Eu am rămas singur și am văzut această mare vedenie”. Vers. 7, 8.

Profeția declară lămurit că Daniel văzu viziunea. Așa dar lui îi este dată o nouă viziune. Era o viziune a unui mare războiu.

O profeție literală

Daniel declară că i s'a descoperit un cuvânt. Expresia ebraică tradusă prin „cuvânt” în versetul I, este *dabar*. Acest termen este de obicei tradus „cuvânt” în Vechiul Testament. Este redat *logos* în Septuaginta, sau traducerea greacă. Termenul grecesc însemnează de asemenea „cuvânt”. Acum această expresie, „cuvânt”, nu se referă numai la un singur cuvânt. Este termenul folosit de multe ori pentru o întreagă profeție. De

exemplu, Ioel (1, 1) zice: „Cuvântul Domnului care a fost spus lui Ioel, fiul lui Petuel”. Apoi urmează întreaga profeție a lui Ioel. Din nou, găsim întrebuințarea expresiei *dabar*, cuvânt, în Ezechiel 28, 11, 12: „Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel: „Fiul omului, fă un cântec de jale asupra împăratului Tirului, și spune-i: Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: ajunsese la cea mai înaltă desăvârșire, erai plin de înțelepciune, și desăvârșit în frumusețe”.

Astfel am putea trage concluzia din acestea și din multe alte cazuri asemănătoare, că termenul *dabar*, cuvânt, folosit în Dan. 10, 1, se referă la întreaga profeție din capitolul al 11-lea. Mai mult încă, observăm repetarea acestui termen în următoarele versete:

„Apoi mi-a zis: Daniele, om prea iubit și scump, fii cu luare aminte la *cuvintele* pe cari îți le voi spune acum”. Dan. 10, 11.

„Și pe când îmi vorbea El, am prins iar puteri și am zis: „*Vorbește*, domnul meu, căci m'ai întărit”. Vers. 19.

„Tu, însă, Daniele, ține ascunse aceste *cuvinte*, și pecetluște cartea”. Dan. 12, 4.

„El a răspuns: „Du-te, Daniele, căci *cuvintele* acestea vor fi ascunse și pecetluite până la vremea sfârșitului”. Vers. 9.

Profeția literală din capitolul 11 se ocupă cu un lung războiu. Cu alte cuvinte, prezicerile sunt făcute asupra unor mari lupte internaționale, cari înseamnă ridicarea și căderea marilor imperii. Profeția este de asemeiut cu cele șapte trâmbițe din Apocalips, deși începe cu multe veacuri mai înainte, dar termină cu aceeași mare luptă din Palestina, unde se va da cea mai mare luptă din istoria omenirii. Ici și colo este amintit și poporul lui Dumnezeu, dar numărul cel mare al evenimentelor se referă la istoria națională sau internațională.

Cu acest tablou în fața noastră, și văzând că ne apropiem cu repeziune de acea „vreme de strămtorare, cum n'a mai fost de când sunt neamurile și până la vremea aceasta”, și simțind că se apropie timpul când Dumnezeu va mântui pe poporul Său, și anume pe toți acei cari se vor găsi scriși în carte, să ne întorcem cu adânc și intens interes la viziunea dată la Hidechel pentru înțelegerea evenimentelor cari se întâmplă astăzi. Asupra acestei profeții ne vom ocupa în studiile cari vor urma.

DOUA GREȘELI CARI TREBUE EVITATE

Rugăciunile noastre în public se poate să fie prea lungi. Noi trebuie să ne aducem aminte de cuvintele lui Isus: „Lor li se pare că, dacă spun o mulțime de vorbe, vor fi ascultați”. Mat. 6, 7.

Spiritul Profetiei ne spune:

„Rugăciunile noastre înălțate în public trebuie să fie scurte și la punct. Dumnezeu nu cere dela noi ca să facem orele de cult plictisitoare din pricina lungimii cererilor. Hristos n'a silit pe ucenicii Săi la ceremonii obositoare și rugăciuni lungi. 'Când vă rugați', zicea El, 'să nu fiți ca fărnicii, cărora le place să se roage stând în picioare în sinagogi și la colțurile ulișelor, pentru ca să fie văzuți de oameni'.

„Fariseii stabilise anumite ore de rugăciune; și dacă, după cum se întâmpla adesea, se găseau afară la timpul hotărât, se opreau ori unde ar fi fost, — poate în stradă sau în piață, în mijlocul mulțimii care se grăbea încoace și încolo, — și acolo cu voce tare spuneau pe de rost rugăciunile lor de formă. O astfel de închinare, făcută numai pentru mulțumirea de sine, și-a atras o mustrare necruțătoare din partea lui Isus. Cu toate acestea El n'a desconsiderat rugăciunea făcută în public; pentru că El însuși S'a rugat cu ucenicii Săi și cu mulțimea. Dar el atrase atenția ucenicilor Săi ca rugăciunile lor publice să fie scurte.

Câteva minute pot fi de ajuns pentru orice rugăciune obișnuită, făcută în public. Se pot întâmpla cazuri când rugăciunea este dictată în mod special de către Duhul lui Dumnezeu. Sufletul care se luptă este în agonie și suspină după Dumnezeu. Spiritul se luptă ca și Iacob, și nu va găsi odihnă fără o manifestare deosebită a puterii lui Dumnezeu. În astfel de ocazii este potrivit ca rugăciunea să fie de o lungime mai mare.

„Se înalță multe rugăciuni plictisitoare, cari par mai de grabă a da Domnului o lectură decât să-I prezinte o cerere. Ar fi mai bine dacă aceia cari înalță astfel de rugăciuni, s'ar mărgini numai la aceea pe care Hristos o recomandă ucenicilor Săi ca s'o înalțe. Rugăciunile lungi sunt obositoare pentru aceia cari le ascultă, și nu pregătesc pe oameni ca să asculte de învățătura care trebuie să urmeze.

„Pricina pentru care adesea se înalță rugăciuni lungi și plictisitoare în public, este că se neglijează rugăciunea în ascuns”. — „Slujitorii Evangheliei”, pp. 175, 176.

O altă greșală care trebuie evitată este îngrămădirea datoriilor serviciului divin public. Predicatorul anunță cântarea, înalță rugăciunea și predică, etc. Iată ce spune serva Domnului despre aceasta:

„Ideea că predicatorul trebuie să ducă toate poverile și să facă toată lucrarea, este o mare greșală. Muncit din greu și istovit, se poate întâmpla să coboare în mor-

mânt, pe când, dacă povara ar fi fost împărțită așa cum a hotărât Domnul, el ar fi putut trăi. Pentru ca povara să poată fi împărțită, trebuie să se facă o educație bisericii de către aceia cari pot să instruiască lucrători spre a urma pe Hristos și a lucra așa cum a lucrat El”. — „Mărturii”, vol. 6, p. 434.

„Predicatorul nu trebuie să-și închipue că este dator să ca să țină toate vorbirile, să facă el singur toate lucrurile și să țină toate predicile; el trebuie să-și formeze ajutoare în Comunitate. Și alții să mai aibă rând la conducerea adunărilor, și la ținerea de lecturi biblice; făcând astfel, aceștia vor pune la lucru talentele pe cari li le-a dat Dumnezeu, și în același timp vor primi o educație de lucrători”. — „Slujitorii Evangheliei”, p. 197.

Acolo unde predicatorul face toate, biserica slăbește și membrii ajung să creadă că nu sunt în stare să facă nimic. Ei devin mai slabi și tot mai slabi. Feriți-vă de aceste două greșeli obișnuite!

H. F. Brown

Cercul Tabita din Comunitatea Piatra Neamț

„Cât este ziua, trebuie să lucrez lucrările Celui ce M'a trimis; vine noaptea, când nimeni nu mai poate să lucreze”. Ioan 9, 4. Mântuitorul nostru, Domnul Isus, este pilda noastră, nu numai în cuvânt, dar și în faptă. El a venit în lume să lucreze pentru alții, dându-ne exemplul de urmat. Bucuria Mântuitorului nostru era să ridice și să măntuiască pe oamenii căzuți, pentru cari El n'a cruțat nici vieța Sa. La fel și îngerii sunt angajați în lucrarea cea pentru binele, ajutorarea și fericirea altora. Aceasta este o bucurie pen-

tru ei. Spiritul iubirii și al jertfirii de sine al lui Hristos, este spiritul de care este cuprins întreg cerul, și aceasta constituie fericirea cerească.

Acesta e spiritul pe care îl au și adevărații urmași ai lui Hristos, și aceasta-i lucrarea pe care o fac și ei. Vieța Mântuitorului de pe pământ, nu a fost o vieță comodă din aceea ce se ocupă numai de sine; dela ieslea din Betleem, până la crucea de pe Golgota, Mântuitorul n'a fost scutit de muncă grea, de călătorii obositoare, cât și de griji cari istovesc.

El a spus: „Fiul omului n'a venit să I se servească, ci să servească”. Matei 20, 28. Aceasta a fost marea chemare a vieții Sale, iar toate celelalte lucruri, pentru Domnul, erau secundare și subordonate.

Tot astfel și adevărații urmași ai lui Hristos, vor fi gata la orice sacrificiu, pentru ceilalți din jurul lor. Ei vor întreprinde tot ce pot, ca să facă mai bună lumea în care trăiesc.

Surorile noastre din Comunitatea „Piatra-Neamț”, constituite în Cercul Tabita, societate de binefacere și ajutorare, lucrează pentru a ajuta pe cei lipsiți, știind că atunci când va veni Mântuitorul, vor primi o răsplată veșnică. „Veniți binecuvântații Tatălui Meu de moșteniți Impărăția, care v'a fost pregătită dela întemeierea lumii. Căci am fost flămând, și Mi-ați dat de mâncat; Mi-a fost sete, și Mi-ați dat de băut; am fost străin, și M'ați primit; am fost gol, și M'ați îmbrăcat; am fost bolnav și ați venit să Mă vedeți; am fost în temniță și ați venit pe la Mine”. Matei 25, 34—36.

Galați

N. Alexe

COMANDAȚI

cât mai neîntârziat cele două cărți de o mare valoare: „Timpul nostru în lumina profețiilor” și „Parabolele Domnului Hristos”, cu prețul de 50 lei fiecare. Deci cu 100 lei în loc de 280 puteți avea aceste cărți mari. Nu pierdeți ocazia.

Rugăm cordial pe acei cari știu unde se găsește sora Anușca Bartoc, membră a Comunității București Nord, să comunice pe adresa: Constantin Borzea, Bul. Basarab, 40. In caz că nu se va primi nicio știre din partea ei sau a celor cari știu ceva despre ea, Comunitatea va proceda potrivit organizației.

O salvare minunată

Mă indoiesc dacă se găsește o istorisire mai curioasă. Un om din Jugoslavia al cărui cumnat era Adventist, avea o mașină de treierat. El nu credea în Biblie. I se părea că toate sunt numai povești.

Când soția a început să țină Sabatul, el a împiedecat-o și a obligat-o să lucreze cu el. Totuși simțea o oarecare neliniște când lucra în Sabat.

Venind munca la câmp, a treierat fără să se întample vreo nenorocire de Miercuri până Sâmbătă la ora 2 după amiază, când s'a rupt un fus dela mașină. El a crezut că aceasta este o pedeapsă dela Dumnezeu. Mecanicul a reparat mașina, și lucrul a început din nou de Luni dimineața și a mers bine toată săptămâna. În Sabat, după o oră de lucru, fusul s'a rupt tot în locul acela. El l-a reparat și s'a întors la lucru chiar în după amiază aceea, dar a fost bolnav toată săptămâna următoare.

Cumnații săi, Adventiști, au lucrat în locul lui până Vineri după amiază. Nu s'a observat niciun defect. Când cumnații săi l-au părăsit, el le-a cerut să facă o rugăciune. Ei au făcut din Sabat un semn de încercare despre Sabat. „Eu voiu lucra în Sabat, dar dacă Dumnezeu există și dacă Sabatul este sfânt, fusul să se rupă din nou”, a cerut el. Apoi a explicat oamenilor săi pretenția sa. El dorea să creadă, și Vineri noaptea s'a rugat lui Dumnezeu ca fusul să se rupă, pentru ca să creadă. Se rușina să se roage în fața soției sale. A stins lumina și s'a rugat: „Dacă Tu ești, dovede-

ște-mi mâine aceasta, rupând din nou fusul; atunci eu voiu crede și voiu păzi Sabatul”.

În Sabat de dimineață s'a dus la lucru și toți oamenii priveau fusul, doritori să vadă dacă există Dumnezeu. Când a început lucrul după ce au luat masa, el a văzut că fusul s'a slăbit și a strigat oamenilor să oprească. Fusul se rupese pentru a treia oară! Era un Dumnezeu! Sabatul trebuie păzit.

El a căzut în genunchi în fața oamenilor în câmp, și a mulțumit lui Dumnezeu pentru fusul rupt. A îndemnat și pe ceilalți să creadă. Apoi dorind să povestească fraților această întâmplare, el a fugit acasă să spună întâi soției sale. Înainte de a intra în casă, el a auzit pe toți frații și surorile cântând și rugându-se pentru el. A intrat în cameră, a căzut în genunchi înaintea lor și le-a spus bucuria lui. Pe când ne povestea întâmplarea, ochii lui străluceau de o bucurie sinceră.

Henry F. Brown

„Curierul Misionar”

Foaie lunară

A Uniunii Comunităților Evanghelice
A. Z. Ș. din România

Red. responsabil: V. Florescu

Prețul acestui număr lei 8.

Abonamentul pe un an lei 100.

Red. și Admin. Str. Mitrop. Ghenadie
Petrescu 116. București, IV.

Programul pentru ora misionară din luna Ianuarie 1938.

Planuri pentru viitor

Program

Cântare	Lectură: „Comunitatea un centru de educație”
Rugăciune	Lectură: „Un program de educație”
Cor	Observațiile conducătorului în ce privește planurile pentru 1938
Daruri pentru lucrarea misionară locală	Cântare
Ultimul raport al lucrării misionare	Rugăciune
Lectura biblică: „Pregătirea pentru viitor”	

Pregătirea pentru viitor

1. Care este răspunderea noastră în lume? Mat. 28, 19.

Răspuns: „Când Hristos S'a înălțat la cer, a încredințat lucrarea Sa de pe pământ acelor cari primise lumina Evangheliei. Ei trebuia să ducă mai departe lucrarea, spre terminare. El nu a prevăzut alte căi pentru vestirea adevărului Său. „Duceți-vă în toată lumea, și propovăduiți Evanghelia la orice făptură”. „Și iată Eu sunt cu voi în toate zilele până la sfârșitul veacului”. Această însărcinare solemnă a-junge până la noi în această generație. Dumnezeu lasă Comunității Sale răspunderea de a o primi sau de a o lepăda”. — „Servicii Creștine”, p. 23.

2. Ce ne spune Domnul despre ținuturile nepătrunse?

Răspuns: Ioan 4, 35! „Avem înaintea noastră o mare lucrare. — lucrarea de încheiere a vestirii ultimei solii de avertizare din partea lui Dumnezeu către o lume plină de păcat. Dar ce am făcut noi ca să vestim această solie? Priviți, vă rog, la multele și nenumăratele ținuturi în cari noi nici nu am pătruns. Priviți la lucrătorii noștri cari lucrează mereu și mereu același ținut, în timp ce împrejurul lor se găsește o lume neglijată, zăcând în nelegiu-

ire și stricăciune, totuși o lume neavertizată. Pentru mine acesta este un tablou teribil. Ce indiferență îngrozitoare dovedim noi față de nevoile unei lumi care pier!” — „Mărturii”, Vol. 7, p. 103.

3. Care este răspunderea noastră ca slujbași ai Comunității față de milioanele de suflete cari pier împrejurul nostru?

Răspuns: „Cei cari au supravegherea spirituală a Comunității trebuie să găsească mijloace prin cari fiecărui membru al Comunității să i se poată da ocazie să facă ceva în lucrarea lui Dumnezeu. Prea adesea ori în trecut lucrul acesta a fost neglijat. Nu au fost alcătuite planuri, prin cari talentele tuturor să poată fi întrebuințate în servire activă, nu au fost nici întocmite pe înțeles și nici n'au fost împlinite în totul. Sunt numai puțini cari își dau seama cât de mult s'a pierdut din pricina aceasta”. — „Servicii Creștine”, p. 61.

4. Care este răspunderea slujbașilor Comunității în această privință?

Răspuns: „Presbiterii și cei ce au locuri de conducere în Comunitate trebuie să dea mai multă atenție planurilor lor în ce privește săvârșirea lucrului. Ei trebuie

să aranjeze lucrul în așa fel încât fiecare membru al Comunității să aibă o parte de lucru, ca nimeni să nu trăiască fără de nicio țință, ci ca toți să poată realiza ceva, potrivit multelor lor îndemnări. Este foarte necesar ca o astfel de educație să se dea membrilor Comunității ca ei să devină neogoiști, devotați, lucrători cu folos pentru Dumnezeu; și numai printr'o asemenea umblare, biserica poate fi păzită de a nu deveni neroditoare și moartă. . . . Fiecare membru al Comunității să devină un lucrător activ, — o piatră vie, răspândind lumină în templul lui Dumnezeu”. — „Servicii Creștine”, p. 62.

5. Care trebuie să fie spiritul nostru?

Răspuns: „Noi trebuie să avem un spirit de progres. Trebuie să ne păzim mereu de obiceiul de a fi fiști în vederile noastre, simțimintele noastre și faptele noastre. Lucrarea lui Dumnezeu este înaintare. Reformele trebuie să fie duse înainte, și trebuie să sprijinim și să ajutăm ducerea mai departe a reformei. Zelul, domolit prin răbdare și răvnă, și cumpănit prin înțelepciune, este necesar acum fiecărui creștin. Lucrarea de mântuirea sufletelor este totuși încredințată nouă, ucenicii lui Isus. Niciunul din noi nu este scutit. Mulți au dat înapoi și au fost împiedecați a crește în viața creștină din pricina neactivității”. — „Mărturii”, Vol. 3, p. 540.

6. Care este cea mai mare nevoie a lucrării, astăzi?

Răspuns: „Lucrarea lui Dumnezeu nu are așa de multă nevoie de predicatori, cât de lucrători serioși și stăruitori pentru Maestrul”. — „Mărturii”, Vol. 4, p. 413.

7. Care va fi rezultatul unei depline educații?

Răspuns: „Dacă s'ar da adevărate instrucțiuni, dacă s'ar urma adevărate metode, fiecare membru al Comunității și-ar face lucrarea lui ca și un membru din corp. El ar face lucrare misionară creștină”. — E. G. White.

Comunitatea, un centru de educație

Măsura succesului Comunității va fi găsită în îndemânarea membrilor ei de a lucra laolaltă. Fiecare lucrător din Conferință își va găsi cea mai mare ocazie a sa în educarea membrilor Comunității lui să ia și ei parte la lucrare. Este o greșeală serioasă ca un lucrător să meargă într-o Comunitate și să dea impresia că el doarește să conducă lucrurile, fiind totdeauna gata a lucra singur.

Lucrarea lui Pavel în întemeierea de Comunități și metodele pe cari le-a folosit în educarea convertiților lui, constituie un model pentru lucrătorul creștin de astăzi în ducerea mai departe a lucrării lui Dumnezeu.

Pavel nu inventa propriile sale metode. Ele îi erau asigurate prin Spiritul Sfânt. Ca urmare, când noi studiem lucrarea și metodele lui, studiem metodele cari i-au fost date prin Spiritul lui Dumnezeu. Astfel că ele conțin învățături de mare valoare pentru noi.

Un factor însemnat din lucrarea lui Pavel este accentuat prin Spiritul Profeției. „Pavel stă ca un exemplu împotriva acelei păreri, care câștigă influență în Comunitate, că Evanghelia poate să

fie vestită cu succes numai de către aceia cari ar fi cu totul liberi de nevoia unei munci fizice. El ilustrează într'un mod practic că mult se poate face de către laicii consacrați în multe locuri, unde oamenii nu sunt în cunoștință de adevărurile Evangheliei. Purtarea lui a inspirat pe mulți lucrători umili cu o dorință de a face tot ce pot spre înaintarea lucrării lui Dumnezeu, în timp ce se întrețin singuri prin muncă zilnică”. — „Faptele Apostolorum”, p. 355.

Ni se mai spune că „ele (Comunitățile), au nevoie să fie lăsate în propriile lor puteri, pentru ca toate darurile cari dormitează să fie chemate astfel la un serviciu activ.

„Când se întemeiază Comunități noi, trebuie să li se spună, că tocmai din mijlocul lor trebuie să iasă bărbați cari să ducă și altora adevărul și să întemeieze Comunități noi; de aceea toți trebuie să lucreze să desvolte până la extrem darurile cu cari i-a înzestrat Dumnezeu, și să-și cultive mintea, ca să se poată face de folos în lucrarea Maestrului lor”. — „Mărturii”, Vol I, pp. 146, 147 ed. rom.

Un program de educație

Din studiul lucrării lui Pavel reiese foarte clar că ea era condusă de Spiritul Sfânt, stabilindu-i un anume program de educație bine întocmit. În legătură cu aceasta mai multe lucruri sunt demne de notat.

Pavel întemeia Comunități prin cari lumina întreg ținutul de prin împrejurimi, Comunitățile lui erau unelte de evanghelizare. În dorința de a înfăptui asemenea rezultate, Pavel dădea convertiților lui o educație cât se poate de bine aranjată. El îi învăța cum să aibă grijă de propriile lor Comunități

și de interesele Comunităților lor. El îi învăța cum să lucreze pentru suflete. El le dădea să înțeleagă că el trebuie să meargă în alte locuri, și că ei trebuie să fie în stare a se conduce și singuri. Și nu numai că aveau să rămână singuri, dar că ei trebuia mereu și mereu să mărească și să lărgească cercul influenței lor și înaintarea lucrului Domnului, până ce avea să ajungă pretutindeni unde ar fi mers ei.

Cu o asemenea educație nu este de mirare că aceste Comunități erau în stare să stea și singure și să-și continue lucrarea.

Dacă însă membrii Comunităților noastre sunt învățați să depindă de lucrătorii Conferințelor, și dacă toată lucrarea, pentru evanghelizare și educare, este concentrată în mâinile lucrătorilor plătiți, atunci membrii Comunităților vor învăța să rămână în neactivitate, așteptând totul dela lucrători. Neavând un câmp de creștere și de desvoltare, credința lor dormitează.

Și în felul acesta nu va trece mult până să se formeze obiceiul că nimic nu se poate face fără autoritatea și mâna lucrătorului. Membrii așteaptă după el ca să-i miște și cu cât așteaptă mai mult, cu atât devin mai neînstare a săvârși dela ei vreo faptă. În felul acesta devin fără de folos și depinzând de alții fiindcă sunt chiar așa educați ca să nu poată face nimic și să depindă de alții. Și tot de aceea lucrătorul obișnuit în a aduna toată autoritatea în mâinile sale și a disprețui puterea oamenilor lui, face din neactivitatea lor o scuză pentru a tăgădui capacitatea lor. El gândește că deoarece ei nu fac nimic, ei nici nu pot face ceva.

Chiar dacă lucrătorul ar fi în stare să învețe, să predice și să citească mai bine decât membrii Comunității lui, dar dacă din pricina aceasta ia asupra lui împlinirea și săvârșirea tuturor lucrurilor, el va desvolta conducători slabi. În nenumăratele slujbe ale Comunității este asigurată o ocazie minunată a forma conducători în fiecare ramură, și noi nu avem o altă nevoie mai mare în Comunitățile noastre decât nevoia de conducători bine formați.

Găsiți și formați conducători

Conducători există în fiecare Comunitate. Pare că este greu să facem pe lucrătorii noștri să creadă lucrul acesta. Și totuși este adevărat. Conducători nu lipsesc nicidecum. Eu cunosc marea strigare ce se aude aproape din fiecare Comunitate: „Nu avem niciun conducător!” Una din cele mai mari nevoi este de a găsi și

a forma spiritul de conducători care dormitează în Comunitățile noastre. A găsi, a ajuta și a pune la lucru pe acești conducători în Comunitățile noastre este una din cele mai bune lucrări pe care o poate face lucrătorul Conferinței.

Ar fi bine ca să studiem mai mult această chestiune a gășirii de conducători în Comunitățile noastre. Nu oricine este destoinic să fie conducător. Ar fi bine să ne amintim în legătură cu a-

ceasta că, în timp ce conducătorii pot să fie educați nu înseamnă neapărat că educația face conducători.

A fi în stare să descopere conducători naturali, a le da deplină ocazie de a conduce, și a-i încuraja în lucrarea lor de conducere, este unul din cele mai principale servicii pe care îl poate face un lucrător al Conferinței.

În această conducere a oamenilor, contactul oamenilor cu oa-

menii este de cea mai mare nevoie, și acest contact poate fi socotit mult mai mult decât educația și instruirea.

Eu rog pe toți lucrătorii Conferințelor noastre să se angajeze în această lucrare însemnată de educare a membrilor Comunităților noastre, ca în felul acesta Comunitățile noastre să poată fi schimbate în și mai puternice unelte de evanghelizare în vecinătățile lor.

Cincisprezece minute misionare

1 Ianuarie 1938

Subiect misionar: Lucrați pentru vecinii voștri.

Text misionar: Zah. 3, 10.

„Vizitați pe vecinii voștri într'un fel amical și împrieteniți-vă cu ei... Cei cari nu fac această lucrare, cei cari lucrează cu nepăsare, așa cum au făcut unii, curând își vor pierde prima lor iubire, și vor deveni aspri, criticoși și vor condamna pe proprii lor frați”. — „Servicii Creștine”, p. 115.

Să se spună o experiență interesantă. Adună rapoartele de pe ultima săptămână.

***

8 Ianuarie 1938

Subiect misionar: Ingerii raportează.

Text misionar: Apoc. 3, 1.

„Ingerii țin o raportare credincioasă de lucrarea fiecărui om.

„Fiecare faptă de iubire, orice cuvânt blând, orice rugăciune în favoarea celor cari suferă și sunt apăsați, este raportată înaintea tronului cel veșnic, și trecută în registrele nepieritoare ale cerului.

„Un raport este dus în cer de orice efort cu succes din partea noastră în a împrăștiă întunecul și a răspândi mai mult cunoștința despre Hristos. Îndată ce fapta este povestită înaintea Tatălui, o bucurie străbate prin toate oștirile îngerești”. — „Servicii Creștine”, p. 222.

Să se spună o experiență interesantă. Adună rapoartele de pe ultima săptămână.

***

15 Ianuarie 1938

Subiect misionar: Domnul nostru nu cunoaște înfrângere.

Text misionar: Ecles. 11, 6.

„Când ne predăm pe noi înșine cu totul lui Dumnezeu, și în lucrarea noastră

urmăm directivele Sale, El Se face pe Sine însuși răspunzător pentru împlinire. El nu vrea ca noi să fim cu îndoială în ce privește realizarea serioaselor noastre străduinți. Nu trebuie să ne gândim nicio dată la înfrângere. Noi conlucrăm cu Acela care nu cunoaște înfrângere”. — „Servicii Creștine”, p. 261—262.

Să se spună o experiență.

Adună rapoartele de pe ultima săptămână.

***

22 Ianuarie 1938

Subiect misionar: Fă serviciul cu toată inima.

Text misionar: Gal. 6, 9.

„Succesul nu depinde atât de mult de talente, cât de energie și bunăvoință. Nu posedarea talentelor splendide ne face în stare a săvârși servicii bine primite, ci conștiințioasa îndeplinire a datorțiilor zilnice, spiritul mulțumitor și interesul sincer și neprefăcut în săvârșirea de bine față de alții. În purtarea cea mai umilă,

poate fi găsită adevărata superioritate. Lucrările comune, săvârșite cu credințioșie iubitoare, sunt bine primite în ochii lui Dumnezeu”. — „Servicii Creștine”, p. 264.

Să se spună o experiență interesantă.

Adună rapoartele de pe ultima săptămână.

***

29 Ianuarie 1938

Subiect misionar: Lucrând cu entuziasm.

„Când Dumnezeu deschide calea pentru îndeplinirea unei anumite lucrări și dă siguranță succesului, uneltele alese trebuie să facă tot ce pot spre a aduce asupra-le rezultatul făgăduit. În măsura entuziasmului și stăruinței cu care lucrarea este dusă înainte, va fi dat și succesul făgăduit”. — „Servicii Creștine”, p. 262.

Să se spună o experiență interesantă.

Adună rapoartele de pe ultima săptămână.

Glasul unui suflet trezit

Când Spiritul lui Dumnezeu trezește vieța în sufletul unui păcătos, primul strigăt după ce harul a fost dat, este: „Doamne, ce vrei să fac?” Fapte 9, 6.

Îndată însă carnea începe să propună metode spre a nu face ceea ce cere Spiritul.

Carnea dă ideea tinerii mai multor adunări, dar Spiritul răspunde: „Nu mulțimea adunărilor este ceea ce primește Dumnezeu”. — „Mărturii”, vol. 2, p. 36.

Atunci carnea șoptește: „Dă-ne mai multe predici”. Dar Spiritul

zice: „Este un lucru învederat că toate predicile cari au fost rostite n'au format o clasă mare de lucrători desinteresati”. — „Mărturii”, vol. 6, p. 431. „Predicile nu vor face aceasta”. — „Mărturii”, vol. 9, p. 41.

Apoi mai șoptește: „Roagă-te mai lung și mai des”. Dar Duhul Sfânt răspunde: „Nu este de ajuns rugăciunile numeroase”. — „Mărturii”, vol. 2, p. 36.

„Îndeamnă pe alții la credințioșie”, zice carnea. Dar acest procedeu este muștrat de Spirit

prin cuvintele: Numai „rugăciunile, îndemnul și vorbirea, sunt fructe ieftine, răsucite în coadă”. — „Servicii creștine”, p. 96.

Astfel cererea cărnii după mai multă vorbire este preîntâmpinată înainte de a fi recomandată.

„Atunci pedepsește-ți corpul, postește”, îndeamnă carnea. Dar sacrificiul acesta este refuzat de către Spirit, care spune că s’ar putea ca: „Toate rugăciunile și posturile noastre nu vor fi de niciun folos”. — „Mărturii”, vol. 2, p. 34.

„Insărcinați un comitet ca să se ocupe de lucrurile acestea”, pro-

pune apoi carnea. Dar nici aceasta nu va fi de vreun folos pen-trucă Spiritul face următoarea mustrare: „Pretutindenii este o tendință de a lăsa totul pe seama organizației . . . Mulțimi lasă instituțiilor și organizațiilor lucrarea de binefacere. Lucrarea de slujire nu trebuie să fie lăsată în sarcina comitetelor”. — „Pe urmele Marelui Medic”, p. 147. „Această lucrare nu poate fi făcută prin altul”. — „Mărturii”, vol. 2, ed. rom. p. 58.

„Atunci am să-mi dăruiesc banii”, strigă carnea în disperare, dar Spiritul povățuește cu iubire:

„Se poate că au făcut daruri în bani, dar s’au păstrat pe ei înșiși”. — „Servicii creștine”, p. 35; „Mărturii”, vol. 2, ed. rom. p. 58.

Atunci, drept răspuns la umila repetare a întrebării: „Doamne, ce vrei să fac?”, Spiritul răspunde cu bucurie: „Dumnezeu cere lucrare personală din partea tuturor acelorora cărora le-a încredințat cunoștința adevărului prezent”. — „Mărturii”, vol. 2, ed. rom. p. 49.

De aceea, frate, soră, ia cele cinci reviste ale tale pe lună, și intră în legătură cu semenii tăi. Faceți lucrare personală pentru Maestrul.
H. F. B.

Ecoul „Ligii câștigării de suflete”

„Ei laudau pe Dumnezeu, . . . Și Domnul adăuga în fiecare zi la numărul lor pe cei ce erau mântuiți”. Fapte 2, 47.

Planul adus de „Liga câștigării de suflete” a avut menirea de a entuziasma foarte mult pe frații noștri din Conferința Moldova de Nord. Nu cred să fi fost aci la noi vreun membru care să nu-și fi pus această țintă nobilă: „Un suflet pentru Hristos în anul 1937”. Călăuziți de acest ideal, frații noștri au desfășurat o vie activitate pe toate plaiurile Mol-

dovei de Nord în cursul acestui an.

Poate că până acum încă nu toți și-au putut atinge această țintă.

Comunitatea Rjavenți însă cu grupele ei, situată ca o fortăreață a creștinismului pe malul drept al Nistrului, număra la începutul acestui an 48 de membri. Ca pretutindenii și aici a fost prezentat planul dat de Dumnezeu prin frații dela Conducere, și fiecare din cei 48 și-a pus ținta să câștige pentru Domnul câte un suflet.

Frații noștri, în unire, au început să lucreze, iar Domnul a încununat cu succes eforturile lor. Curând fratele Gh. Nahirni, evanghelistul acestui câmp a fost invitat să meargă în această Comunitate, unde a ținut pentru mai mult timp o campanie de evanghelizare, pregătind în același timp pe cei cari erau candidați pentru botez. La sfârșitul trimestrului III Comunitatea aceasta nîmăra 85 membri, deci un câștig de 37 membri noi botezați, afară de alți mulți prieteni cari urmează a fi botezați.

Fotografia alăturată reprezintă Comunitatea Rjavenți—Hotin, membrii vechi și cei botezați în cursul anului 1937.

Dea Domnul ca fiecare membru al Uniunii române să se roage și să lucreze în vederea ajungerii țintei frumoase de a câștiga pentru Hristos un suflet, în anul 1938.

I. Florea

Cu stăruință, abnegație și mai presus de orice prin consacrare pe altarul Domnului, Comunitatea Rjavenți—Hotin a putut ajunge la acest frumos rezultat în ce privește câștigarea de suflete pentru Isus.

PAGINA GOSPODARULUI

unde să se strângă în zilele de ger mare, când zăpada scârțâie sub picioare. Pentru aceste zile friguroase se recomandă a da găinilor și ceva cartofi fierți calduți.

Vitele

O grijă de căpetenie a gospodarului trebuie să fie acum și vitele sale, mai ales că tot timpul și-l petrece acum pe lângă casă și grajdul cu vite. Vitele trebuie îngrijite bine. Când spun acest lucru, nu mă gândesc numai la faptul că la vite trebuie dată o mâncare bună. Poate că mulți cetitori, când aud cuvântul, „vitele trebuie îngrijite bine”, se gândesc că trebuie să le dai mâncare cât mai multă. O fi poate ceva adevăr aci, dar e și o greșeală de neiertat pe care o fac mulți gospodari în această privință. Mulți înțeleg îngrijirea vitelor numai în a le umple ieslele cu mâncare și după aceea a le lăsa în pășirile. Prin îngrijirea vitelor se înțelege ceva mai mult, și anume: o hrană substanțială, dată cu o măsură fixă de pe o zi pe alta. Hrana să fie dată la timpuri fixe în fiecare zi. Adăpatul vitelor la timp fix și cu apă nu prea rece. Țesălatul și periatul zilnic al vitelor, cel puțin odată pe zi, dar cât mai bine. Aerisirea cel puțin odată pe zi a grajdurilor. Plimbarea vitelor cel puțin odată pe zi, sau dacă zilele sunt prea geroase, de îndată ce timpul permite, scoaterea lor la o plimbare de cel puțin un ceas. Și am mai putea prelungi seria lucrurilor ce trebuie să le aibă în vedere gospodarul pentru îngrijirea vitelor sale, ca de exemplu: Să nu lase paiele ude să stea prea mult la picioarele vitelor, căci se vor îmbolnăvi de dor de picioare, sau vor face carne vie la unghii. Apoi fânul mai înainte de a fi dat la vite în iesle, trebuie bine scuturat pentru a pierde tot praful din el. Grajdul trebuie din când în când bine aerisit și dat cu creolină, pentru că amoniacul degajat în grajd atacă ochii vitelor, iar dacă fânul mai are și praf, produce vitelor boli diferite de ochi, începând cu conjunctivita bovină. Am mai văzut o greșeală la unii gospodari și anume la felul cum dădeau hrana la vite. Hrana era pusă în grămezi mari înaintea vitelor, pe care apoi le lăseau un timp destul de lung în pășirile, ca să mănânce. Un bun gospodar trebuie să-și facă din timpul planul și socotelile pentru iarna întreagă în ce privește nutrețul de care va avea nevoie, și să se facă o rație zilnică vitelor, în cantități egale. Apoi nutrețul trebuie dat vitelor în cantități mici și cât mai dese. Nu recomandăm însă a ține vitele cu nutreț insuficient. Din când în când trebuie să dăm vitelor și câte puțină sare, de care are nevoie organismul lor.

Câteva sfaturi către bunul Gospodăria generală gospodar, pe luna Ianuarie

Dar iată-ne, bunele gospodari, după trecerea unui oarecare timp dela ultima noastră convorbire, din nou împreună. Ne-am întâlnit iarăși într'un an nou, și totul în jurul nostru pare a fi schimbat, de cum era cu ocazia ultimei noastre consfătuiri. Natura în jurul nostru e îmbrăcată acum într'o haină nouă, o manție albă, și cât îi stă de frumos! E un timp cu totul diferit de cel din vremea văpăii de căldură, așa că potrivit lui și lucrările gospodarului diferă de acele de astă vară. Bunul Dumnezeu a rânduit ca timpul să aibă din când în când câte o schimbare și acest lucru e numai spre binele omului.

Acum a venit vremea când bunul gospodar să mai stea și în jurul vetrei călduroase, să se mai îndeletnicească și cu lucrările din jurul casei și ogrăzii sale. E apoi timpul când bunul gospodar poate ceti câte o carte folositoare. În privința acestui lucru sfătuim pe bunul gospodar să nu lase timpul să se scurgă în zadar. E o greșeală de neiertat, atât înaintea oamenilor cât și înaintea lui Dumnezeu, a lăsa timpul să se irosească, acum când nopțile sunt așa de lungi. Dar, cât de trist este însă, și aceasta o spunem cu durere în suflet, când vedem oameni bătrâni și tineri, petrecând acest prețios timp, în locuri și cu lucruri neplăcute nici oamenilor și urite și de Dumnezeu; iar alții petrecând acest timp în trândăvie. Sfătuim însă pe buni gospodari, să-și ia ca deviză, a folosi timpul acesta prețios, cetind și instruiindu-se, atât în cele practice dar mai ales în cele spirituale. Pentru acest lucru recomand cu toată căldura, de data aceasta trei cărți de mare valoare pentru cele spirituale, și anume: Sfânta Scriptură, Mărturiile vol. II, și Experiențe și Viziuni, pe care bunul gospodar le poate cere la Editura revistei Curiierul Misionar. Recomand apoi bunului gospodar să mai citească și ceva cărți pentru gospodărie.

Iar acum bunele gospodari să mai stăm puțin de vorbă și cu privire la lucrurile pe cari le-am mai putea aduce la îndeplinire în timpul lunei Ianuarie.

Pentru gospodăria generală în luna aceasta nu putem face prea multe din cauza timpului. Cu toate acestea timpul nu e de pierdut. Trebuie să revizuiem toate mașinile și instrumentele gospodăriei, reparând pe cele stricate, sau înlocuindu-le după caz, pregătind însă totul pentru ca la ivirea timpului favorabil să putem începe lucrul din nou, nu cu instrumentele și mașinile stricate, așa cum nu se cuvine unui bun gospodar, ci cu totul aranjat din vreme și pus în bună stare de folosință. O altă grijă ce mai trebuie să o aibă bunul gospodar în această lună, e de a-și procura și aranja semințele pentru noul an în care intrăm odată cu sosirea lunei Ianuarie. Trebuie să revizuiem ceea ce avem din recolta noastră, și să vedem ce ne mai trebuie din semințe, atât din cereale cât și mai ales din zarzavaturi, etc. Cu ocazia aceasta amintesc din nou ceea ce scriam în scrisorile noastre dela începutul anului trecut și anume, ca să ne procurăm semințe sănătoase, dacă dorim ca să avem recolta sănătoasă. Intr'o mare măsură recolta noastră va fi hotărâtă de felul semințelor pe cari le punem în pământ. Dr. Daianu, în cartea sa zice că un gospodar s'a dus pe ogor și a pus întrebarea: „Ogorule!, ce recoltă-mi vei da anul acesta?” Ogorul a răspuns: „Să văd mai întâi ce-mi vei da tu mie!” În zilele când vremea e mai moale, gunoiul trebuie cărat pe câmp. E apoi timpul când mai putem lucra din scândură și ceva cutii pentru stupi. La vară ele ne vor prinde bine, când vom dori ca să facem vreun roiu artificial, sau dacă nu, putem să vindem aceste cutii. Din timp trebuie să pregătim cutiile pentru răsadnițe. Dacă bunul gospodar a strâns de cu toamnă, nuiiele de răchită, acum are timpul ca să împletească din ele coșuri diferite pentru fân, cartofi, lemne, etc. Dacă se pricepe să împletească ceva și din papură e și mai frumos.

Beciurile cu zarzavaturi, trebuie de aproape supravegheate. Trebuie mereu aerisite, și ales zarzavatul și cartofii, cari au început să se strice. Dacă e prea umezeală în beciuri, se poate pune un vas cu var nestins care strânge umezeala din aer. Găinile trebuie și ele îngrijite. Să aibă mereu apă și mai ales un adăpost

Curtea (Ograda)

Curtea bunului gospodar care mai înainte de a fi venit zăpada a fost bine curățită de toate paietele și gunoalele, e acum de asemenea un punct de atenție a sa. Nu trebuie să se vadă prin curte lemne aruncate în neorânduială, sau mai ales ulciuri rupte. Apoi zăpada trebuie strânsă și dusă pe locuri unde prin topirea ei nu va produce noroaie cari să fie bătătoare în picioare.

Satul bunului gospodar

Scriam în ultima noastră scrisoare, că bunul gospodar trebuie să aibă privirile îndreptate nu numai asupra gospodăriei sale, ci și asupra satului său, și să depună străduințe pentru ridicarea și înfrumusețarea lui. Acum după ce zăpada a venit, n'ar mai putea face prea multe lucruri în această privință, totuși mai sunt lucruri ce se pot face și îndrepta și acum, ca de exemplu: poduri stricate, peste cari vor avea să treacă oamenii cu piciorul. Podurile și punțile acestea adesea sunt pline de chiciură înghețată, și alte lucruri pe cari bunul gospodar le poate vedea și îndrepta. Vorbeam noi însă în scrisorile noastre din trecut cu bunul gospodar ceva despre Cercurile Gospodărești, pe cari gospodarii le-ar putea înființa în comunele lor. Ei bine, acum cred că a venit și timpul când aceste Cercuri să ia ființă. Gospodarii se pot alcătui în grupe mai mici și mai mari, strângându-se seara în loc ca să petreacă timpul în zadar, și să citească împreună cărți foarte prețioase de gospodărie și de luminarea sufletului. Aceste Cercuri cred că vor aduce mari binecuvântări acolo und vor fi înființate. Cine ar putea să zică oare că acest lucru nu ar fi bun? Eu cred că acel gospodar ar lupta contra intereselor lui și ale satului său. Dacă un sat ar avea gospodari luminați, toate lucrurile ar merge mult mai bine. Tot în aceste Cercuri s'ar mai putea aranja și diferite lucrări folositoare ce gospodarii le-ar mai putea face pentru semenii lor mai nevoiași, ca de exemplu: Iată iarna geroasă, iată gerul cel aspru, dar oare au toți gospodarii din satul nostru lemne? Sau oare toți copiii săracilor din sat au ce să mănânce și ce să îmbrace? În aceste Cercuri s'ar putea lua inițiative cari vor avea apoi și acest lucru pe drept și merit toată lauda și recunoștința din partea Primăriilor și conducătorilor Comunei. Iată deci o idee cam ce s'ar face în aceste Cercuri Gospodărești.

Grădina de pomi

În grădina de pomi avem puține lucruri de făcut. Totul e acum în amorțire.

În zilele mai moinoase însă dacă pământul nu e înghețat, e bine să săpăm pomii la rădăcină, dacă n'am putut face acest lucru mai înainte de a veni zăpada. La rădăcina pomilor să punem ceva gunoiu, iar dacă zăpada a căzut în cantități mici, o strângem de prin grădină și o depunem la rădăcina pomilor. Când chiciura s'a mai strâns (topit), strângem frunzele uscate ce se mai văd prin pomi atârnaute de câte un fir subțire, sau de câte o cren-guță. Aceste frunze răsucite conțin ouă de omizi și e bine să fie arse. În niciun caz să nu fie aruncate sub pomi pe jos, pentru că la primăvară din ele vor ieși omizi cari se vor urca pe trunchiurile pomilor la coroană și vor produce mari pagube. Cojile pomilor ce au crăpat și s'au cojit, e bine să fie curățate cu instrumentele ce sunt făcute anume pentru acest lucru, pentru că sub aceste coji se ascund o mulțime de ouă de omizi. O grijă mare trebuie să avem pentru pomii tineri, pentru ca să nu fie atacați de iepuri. Dacă totuși unii din ei au fost atacați și rănită coaja de aceste rozătoare, să ungem rănile pricinuite, cu ceară de pomi sau cu lut galben și apoi să legăm locul cu o cârpă muiată în smoală.

Grădina de zarzavat

În grădina de zarzavat totul e intrat oarecum în repaos, afară de pregătirile ce le-am putea face pentru paturile calde și anume: pregătirea cutiilor cu geamuri, a semințelor necesare, și a bălegarului de cal, de care vom avea nevoie la răsadnițe.

Cerealele și semănăturile de toamnă

Cerealele trebuie revăzute cât mai des și vânturate, pentru a nu se prăsi și în-cuibă gărgărițele în ele. Trebuie alese cele hotărâte pentru sămânță și puse deoparte.

Semănăturile trebuie cercetate de îndată ce vremea s'a mai muiat. Trebuie observat dacă din topirea zăpezilor nu se formează lacuri peste semănături. În cazul când apa se strânge și nu are locuri de scurgere, trebuie luate urgente măsuri pentru a da scurgere apei. În caz contrar, când vor veni nopțile cu senin, apa va îngheța formând lacuri sticloase de gheață, cari vor face semănăturile să degere, pricinuindu-ne pagube însemnate.

Fânețe și pășuni

Fânețele și pășunile trebuie și ele vizitate și dacă s'a topit zăpada de pe ele, să împrăștiem din timp mușuroaiele de cârțiță, tăind în același timp și mărăcinii ce se mai găsesc pe fânețe și pășuni.

Stupii

Stupii în luna Ianuarie, dacă au fost bine pregătiți pentru iarnă, trebuie lăsați să se odihnească. Cu cât vor fi lăsați mai în liniște, cu atât vor petrece mai bine zilele friguroase, încălzindu-se de căldura izvorită din ghemul format din ele. Singura grijă e acum ca să îndepărtăm gheața dela urdinișul stupului. Dacă coloniile sunt mai slăbuțe, vor fi puse într'un loc mai adăpostit de ger. Cu cât albinele vor fi mai ferite de frig, cu atât ele vor consuma mai puțină miere și deci vor iarna mai bine. În cazurile grave când încă nu au fost aprovizionate albinele cu destulă hrană pentru iarnă, li se vor mai da ceva făguri cu miere ce-i avem în rezervă. Apicultorul să-și revizuiască apoi toate instrumentele stupinei și să desinfecteze și să repare pe cele stricate. Să se ia apoi măsuri din timp pentru păstrarea ramelor, căci ele vor fi atacate de șoareci, mai ales cele cari conțin câte puțină miere.

Diferite sfaturi

Pentru a putea îmbunătăți pășunile și fânețele sale, bunul gospodar poate strânge în cursul iernii sămânță de fân, ce se îngământă pe fundul ieslelor unde dăm fânul la vite. Aceasta va fi păstrată în saci până la primăvară, când vom grăpa bine fânețele și pășunile și apoi vom arunca sămânța în urma grapei.

Apărarea instrumentelor agricole din fier contra ruginei

Unul din cei mai mari dușmani ai instrumentelor agricole făcute din fier, e rugina. Aceasta produce mult mai multe pagube decât ruperea sau uzarea lor. Pentru a putea apăra instrumentele contra acestui nemilos dușman, numit cancerul sau lepra fierului, se recomandă cu mult folos a unge peste tot instrumentele bine cu „carbolineu”. Acesta are față de unsoari un avantaj în plus prin faptul că se usucă pe instrumentele de fier. Acolo însă unde unele piese sunt supuse frecării sau învârtirii trebuie unse bine și cu unsoare sau ulei.

Dar acum bunule gospodar, pentru luna aceasta ne vom opri. Spațiul nostru nu ne permite a spune tot ce am mai fi avut, dar să nu uităm însă cele spuse la începutul conversației noastre și anume: că deși lucrările noastre în această lună sunt mai reduse, totuși noi să ne străduim cu ajutorul lui Dumnezeu a folosi orice parte din timp cu un cât mai mare folos.

I. Dănețiu

Absolvent al școlii agronomice.
Brașov

Progres prin persecuție

În Agona, care se găsește la 35 kilometri spre nord de Kumasi, capitala ținutului Ashanti, s'a înființat prima noastră stațiune misionară pe Coasta de Aur. Toată lucrarea noastră s'a mărginit în jurul acestui centru până în anul 1932. Aci în Agona am sosit împreună cu soția mea în luna Ianuarie, 1935. Foarte curând am observat că pe Coasta de Aur este ceva mai mult decât minereul de aur. Domnul ne răsplătește pentru ostenele noastre și aurul începe să se arate în adevărata lui strălucire. În Ashanti mai sunt încă orașe în cari nu s'a auzit încă despre numele lui Isus. Mai sunt încă multe, foarte multe, cari trebuie să audă întreita Solie. Dar inimile noastre se îmbărbătează când văd luând ființă noui grupe cari se bucură de lumina cea nouă a Evangheliei veșnice.

Pe la mijlocul anului 1935, Domnul deschise o ușă pentru noi la un trib care se găsește la vreo 200 de kilometri spre nord. Obiceiurile și îmbrăcămintea acestor oameni sunt foarte primitive. Nu se vede nici urmă de civilizație. A fost dat unui umil membru laic dintr'una din Comunitățile noastre de pe Coasta de Aur, să deschidă ușa spre aceste regiuni întunecate. Găsindu-se prin părțile acelea

pentru interese de negoț, el începu să vorbească despre Dumnezeu și despre solia adventă. Urmarea a fost că la Agona am primit vizita a doi străini, cari cereau mai multă lumină. La început am trimis pe unul dintre predicatorii noștri băștinași ca să facă o vizită. Mai apoi am putut să trimitem un învățător. Mai mult de patruzeci de persoane s'au întors dela păgânism ca să urmeze pe Domnul. Douăzeci și două dintre acestea au urmat pe Domnul prin botez. În prezent câteva zeci așteaptă botezul.

După acestea un preot fetișist își predele inima lui Isus. Această hotărâre a fost determinată de faptul că cineva i-a furat zeii și afară de acestea i-a fost descoperită o cale mai bună. Dar cel rău nu putea să lase ca unul dintre ucenicii lui să părăsească rândurile. Invinuirile false au fost puse în sarcina acestui fost preot și el a fost aruncat în închisoare. Dar cât de mult strălucia fața de bucurie, când s'a întors acasă după executarea sentinței, gata să vestească pe Domnul! Alți credincioși ai noștri au fost bătuți și amenințați.

Dar acum totul s'a schimbat. „Norodul acesta, care zăcea în întunec, a văzut o mare lumină“. O a doua vizită

a pus temelie unei mari lucrări în mijlocul acestui trib cuprins de întunec. O tânără a fost izgonită din satul ei din pricina primirii religiei lui Isus, fiind amenințată cu moartea dacă se va întoarce. Dar departe de tovarășii ei creștini, ea ținu sus stindardul adevărului. În primăvara anului trecut, cel care o creștea a căutat-o, dorind s'o mărite după un bărbat care mai avea încă o soție. Refuzând să facă lucrul acesta, ea s'a refugiat la Agona. Era tocmai timpul când se ținea un institut cu presbiteri de Comunitate în acest oraș. Presbiterii au luat chestiunea în discuție și au hotărât să trimeată doi bărbați de încredere în localitatea aceea și să intervină pentru această tânără. Noi am scris o scrisoare către șef, rugându-l ca să lase pe tânără să fie credincioasă în satul ei natal. Fiecare din cererile noastre au fost satisfăcute. Cei doi frați cari au fost trimiși, au ținut o lectură biblică înaintea șefului, care a avut ca urmare că un număr de păgâni s'au hotărât să urmeze lui Isus. Ni s'a adus vestea că vizita noastră este foarte mult așteptată.

T. H. Fielding

Agona, Ashanti.

Adormiți în Hristos

În memoria scumpei și neuitatei mele soții: Aneta Făurescu

Cu multă durere în suflet, aduc la cunoștința iubiților mei frați și surori, că pe ziua de Luni, 15 Noembrie 1937, la ora 11 seara, după o mare și grea suferință, Domnul a chemat la odihnă pe scumpa și neuitata mea soție, *Aneta Făurescu*.

Născută la 28 Septembrie 1897, căsătorită în Septembrie 1913 și botezată la 8 Ianuarie 1918, părăsește această viață după 24 ani de căsătorie, într'o vârstă nu tocmai înaintată, având numai 40 de ani.

Immormântarea s'a făcut Joi, 18 Noiembrie a. c., în cimitirul orașului Bărlad.

În tot decursul căsniciei noastre mi-a fost o soție bună și demnă, dându-mi ajutorul său prețios în toate nevoile și greutățile întâmpinate. Trecând prin diferite cercări grele, a simțit și a luptat împreună cu mine umăr la umăr. A împărțit cu mine, atât bucuriile cât și in-

tristățile și suferințele lucrării pentru câștigarea sufletelor la mântuire.

Era un suflet deschis, cu fața veselă și vioaie, sprintenă și totdeauna gata să

alerge și să ajute acolo oriunde era nevoie. Mângăia și încuraja pe orice suflet intristat și abătut, devenind astfel stimată și iubită de toți cei ce au cunoscut-o. A condus mulți ani Cercul Tabita în mai multe Comunități, și era foarte harnică și devotată. Era o adevărată mamă pentru săraci și suferinzi. Avea o fire mi-loasă și compătimitoare. Când afla de vreun caz de boală sau vreo nenorocire, se ducea grabnic să ajute cu ce putea și cum putea. Iubea mult simplitatea și modestia în toate privityele, și stăruia să îndrume pe oricine, și mai ales tinerețel, să urmeze fără șovăire pe calea virtuților alese.

Pe patul de suferință a dat dovadă de multă răbdare și încredere deplină în Domnul. Se ruga mult pentru însănătoșire, dar lăsa totul la voia Domnului. Neșterse îmi vor rămâne în inimă unele momente din timpul suferințelor ei. Așa, de pildă:

Într'o zi, după rugăciunea de dimineață, a cerut să cântăm împreună prima și ultima strofă din cântarea 289: „Dum-

nezeu ne e salvare". Iar, într-o noapte, pe la ora 2 după miezul nopții, simțindu-se mai liniștită, așa cum stătea rezemată de perete, începu să cânte plăcută cântare: „O, Isus, ce dulce nume!” Imediat m'am asociat și eu, și am cântat împreună toată cântarea. După terminare, dânsa mi-a spus: „Dragul meu mă simt ușurată; nu mă mai gândesc la nimic decât la mântuire”. Am întrebat-o: „Dragă, iubești tu pe Domnul?” „O, da” — mi-a răspuns dânsa — „Il iubesc din tot sufletul meu”.

A avut și grija să-mi spună tot ce trebuie să fac pentru dânsa, în cazul că Domnul o va chema la odihnă.

Presimțind că i se apropie sfârșitul, încă din timp s'a rugat zicând: „Doamne, Isuse, stai lângă mine!” A fost în totul conștientă până în ultimele clipe. Agonia propriu zisă n'a durat decât cel mult cinci minute; apoi și-a dat duhul.

În momentele despărțirii inima mea a fost străpunsă de durerea, pe care numai un soț duios și iubitor o poate simți. Dar, m'am consolată mult cu fericita speranță a revederii, știind că Domnul va veni în curând. În tot timpul vieții mele de credință, am dorit arzător venirea Domnului; dar acum, mi-e mult mai dor să vină Domnul cât mai grabnic. Mi-e dor să-L văd pe El, Salvatorul; mi-e dor să văd pe toți aleșii Lui mântuiți din toate timpurile; și o, mult mi-e dor să văd și pe scumpa și neuitata mea soție! Acum ea se odihnește de toate ostenele ei până la venirea Domnului, când, în acea fericită dimineață a primei învieri, glasul Lui de arhanghel o va ridica din pulberea pământului în corp nemuritor și la o viețată fericită fără de sfârșit. Iar eu, cât timp voi mai supraviețui din harul Domnului, rog pe Bunul Dumnezeu să-mi poarte de grijă, să mă ocrotească, și să-mi ajute, să rămân statornic în credință și pe deplin devotat măreței Lui lucrări până la sfârșit, ca să am și eu parte de realizarea acestei fericite speranțe a revederii în vecnicie.

Acum am un motiv mai mult să strig din tot adâncul inimii și cu mult dor: „Amin! Vino, Doamne Isuse!”

David M. Făurescu

Sora Dobrița Buloaie, în etate de 53 de ani, membră a Comunității R. Vâlcea, a trecut la odihnă în ziua de 25 Octombrie, 1937. Cu toate că a trecut prin grele încercări și suferințe, a rămas credincioasă Domnului până în ultima clipă.

Gh. Popescu

Sora Teodora Rădulescu, în etate de 90 de ani, membră a Com. Labirint, București, a trecut la odihnă în ziua de 10 Octombrie, 1937.

Din aceeași Comunitate a adormit în Domnul sora Gheorghiza Ionescu, în etate de 64 de ani, în ziua de 9 Septembrie.

Pe baza credinței lor, Domnul le va face parte de prima înviere.

V. Tolan

Sora Anastasia Paraschiv, soția fratelui predicator Dumitru Paraschiv, a adormit în Domnul în ziua de 14 Octombrie, 1937. Comunitatea Turnu-Măgurele împreună cu mulți frați și surori din diferite Comunități din Teleorman și în deosebi soțul și cei patru copilași, au împărțit această despărțire trecătoare.

Sora Paraschiv a adormit cu încredere neclintită în Acela care are „cheile morții și ale morământului”. Pe patul de moarte a avut cuvinte de mulțumire față de Dumnezeu și înainte de a închide ochii s'a rugat: „Mântuitorul meu, Frăților mei, stai lângă mine în aceste momente. Tu care ai înfăptuit pentru noi o mântuire așa de mare, în mâinile Tale imi încredințez sufletul”.

Soțul iubit, care a vegheat lângă ea și care mi-a spus cele de mai sus, s'a exprimat: „Am convingerea că ea va fi mântuită”.

Ea a fost credincioasă și o adevărată mamă de copii. „Ai grijă de copii”, spunea ea soțului pe patul de moarte, „pentru ei mi-am dat viețată”.

La a doua venire a lui Isus ea va avea privilegiul să revadă pe cei patru copilași și pe toți ceilalți iubiți.

Aceasta este mângâierea celor ce au rămas întristați pentru puțină vreme.

M. Manea

Copilul fratelui Pali Damian, din Comunitatea Jadova Nou, a fost chemat la odihnă pe ziua de 10 Octombrie, 1937. Sperăm că părinții îndurerăți îl vor avea din nou la ziua învierii.

V. R. Reinheimer

Copilașul Ionel Popa, fiul fr. Ștefan Popa, a fost chemat la odihnă în ziua de 9 Octombrie, 1937.

Părinții împreună cu rudele cari l-au condus până la locul de odihnă au încredere că-l vor vedea la ziua cea mare a învierii dreptilor, pe baza făgăduințelor Evangheliei.

M. Manea

Sora Aneta Ioan Toma, în etate de 60 ani, membră a Comunității Pitești, a fost chemată la odihnă în ziua de 26 Septembrie 1937.

A primit adevărul în anul 1906 în orașul Bărlad, unde timp de doi ani a lucrat cu soțul, aducându-l la credință. În tot timpul vieții de credință a fost o adevărată mamă pentru cei ce se găseau în felurite greutăți și persecuții, mângâindu-i și îmbărbătându-i să rămână statornici în lupta credinței. Suferințele cari adesea au încercat-o, n'au împiedecat-o să se dedice cât mai mult lucrării Domnului. Prin purtarea ei de adevărată mamă în Izrael, lasă în urmă unanime regrete.

La înmormântare a fost condusă de membrii Comunității, prieteni, și cunoscuți, cari au rămas adânc îndurerăți pentru această pierdere din mijlocul lor.

Cuvântul Domnului a fost rostit cu acea ocazie pe temeiul Psalmului 39.

Sora și-a încheiat activitatea, și potrivit statorniciei până în ultimele clipe, cu toate suferințele și greutățile prin cari a trecut, avem deplina încredere că o vom vedea la învierea dreptilor.

Șt. Ștefănescu

ANUNȚURI

Aduc la cunoștința fraților coreligionari, conlucrători și prieteni, să binevoiască a îndruma orice corespondență a mea pe adresa: P. P. Paulini, Str. Al. Odobescu No. 38, Timișoara III.

Cine știe unde se găsește sora Suzana Gherghel, membră a Comunității Caracal-Romanași, este rugat să anunțe pe adresa: Ilie Tachici, Str. Dimitrie Cantemir, 7, Caracal.

Caut ucenici și lucrători tâmplari de mobile. Sabatul liber. Alexandru Costache, str. Cățelu No. 62, București.

Angajăm față (14—15 ani) la trei persoane. Sabatul liber. Adresa: V. Grozea, Ploiești, str. Lipscași, 33.

Caut mașină de treierat în bună stare, cu aburi sau cu motor. A se adresa: Ion Balcă, Piața București, No. 143, Turtucaia.